

rier og uforholdsmæssig store Bekostninger. Dette gælder især for saadanne Skoler, som ligge udenfor Byerne. Udvalget har ment at tjene alle Parter og styrke det gode Forhold mellem Befolkningen og Lærerne ved at aabne Vejen for en rimelig Løsning af Vanskelighederne.

Efter disse almindelige Bemærkninger, der alle naturligt knytte sig til den Del af Lovforslaget, der omhandler selve Lønreformen, skal man med et Par Ord dvæle ved Forslagets anden Hoveddel, nemlig den ny Beregning af Tjenestealderen. — Den Adgang og den Tilskyndelse, man ved denne Reform giver de unge Mennesker, der komme lige fra Eksamensbordet, til at se sig lidt om i forskellig Virksomhed i vor mangeartede og forskelligt prægede Skoleverden, før de slaa sig ned i „fast“ Ansættelse, er Udvalget enigt om at tillægge megen Værdi for de unge Læreres Udvikling og Dygtiggørelse. Paa den anden Side vil den private Skole baade for Børn og for voksne, Børnehjem, Opdragelsesanstalter og lignende Institutioner have langt lettere ved at knytte brugbare Lærerkrafter fastere til sig end nu, og en frugtbart Vekselvirkning mellem de forskellige Arter af Skoler og en gensidig Forstaaelse og Anerkendelse af Virksomheder indenfor Skolens Verden ville brede sig til alle Sider og skabe gode Betingelser for Samarbejde og indbyrdes Befrugtning. Den danske Skole vil faa sit Særpræg understreget og styrket ved denne Sammenknytning af de forskellige Skoleformer.

Til de forskellige Ændringsforslag, der ere stillede enten af Udvalget eller af et Flertal, skal der nu knyttes nogle specielle Bemærkninger, for saa vidt de ikke allerede ere tilstrækkeligt oplyste i disse almindelige Bemærkninger eller er af mindre Betydning og derfor kunne nøjes med et Par Ord i Salen.

Ændringsforslagene Nr. 2 og 4 angaa Købstadskolen.

Det første forhøjer Lærernes Begyndelsesløn med 100 Kr., men lader Slut-

lønnen være uforandret. Det betyder en lille Forbedring af Købstadlærerens Lønvilkaar, idet han straks oppebærer det Hundrede Kr., som han efter Lovforslaget først vilde faa efter en 4-aarig Tjeneste. Finansielt set betyder Ændringsforslaget, at nævnte Sum udredes ikke af Staten, men af Kommunen. Flertallet finder denne Ændring forsvarlig under Hensyn til, at Staten nu overtager de to første Tillæg, som Kommunen hidtil har maattet bære, i alt efter højeste Skala 500 Kr. pr. Lærer.

Lærerindernes Lønskala lades uforandret. Den lille Forskel paa Begyndelseslønnen for Lærere og Lærerinder, som følger deraf, tror Flertallet vil betyde, at Lærerindernes Tal i Købstadskolens Tjeneste kan fastholdes, hvad Flertallet sætter overordentlig Pris paa.

Ændringsforslaget Nr. 4 drejer sig om Overlærernes Løntillæg, som paa laveste Lønskala bliver 900 Kr. og paa højeste 1,000 Kr.

Ved Ændringsforslaget Nr. 10 har Flertallet forladt Reglen om de 25 pCt. Forhøjelse for Landsbyskoler og foreslaar i Stedet for at forhøje med en fast Sum pr. Embede, nemlig 200 Kr. for en Første- eller Enelærer, 100 Kr. for en Andenlærer eller -Lærerinde og 50 Kr. for en Forskolelærerinde. Flertallet har herved sluttet sig til Grundtanken i Danmarks Lærerforenings Forslag af 19. December 1906.

Denne almindelige Forhøjelse af Begyndelseslønnen bæres ifølge Ændringsforslag Nr. 34 til § 5 af Staten og Kommunen med Halvdelen hver.

Ændringsforslaget Nr. 15 paalægger Kommunen at bringe Begyndelseslønnen op til Forslagets Minimumssatser, dersom disse ikke ere naaede ved det almindelige Tillæg.

Ændringsforslaget Nr. 16 stiller Kommunerne frit i Spørgsmaalet om Fradragsretten. Forslaget paalægger den Kommune, der frivilligt har forhøjet den ifølge Loven af 1899 normerede Begyndelsesløn ved et senere Tillæg, nu at drage dette Beløb fra den her i Forslaget paabudte